

Eindverslag coachtraject

Betreft: evaluatie coaching Jacqueline Zirkzee door Moniek Kramer, in het kader van de subsidieregeling binnen het coaching-trainingsprogramma van de Auteursbond.

Tijdstip van de coaching: eind juli, begin augustus 2018

Vraagstelling: hoe krijg ik meer spanning en dramatische zeggingskracht in een verhaal dat begin 2019 als roman zou moeten verschijnen? In zijn algemeenheid, als aanvullende vraag: hoe ontwikkel ik mijn schrijversvaardigheden in die zin? Ik heb de coach met nadruk gevraagd om zich vooral op de kritiekpunten te focussen. Als ervaren schrijver met een lange staat van dienst weet ik wel wat mijn sterke kanten zijn; ik ben in dit stadium meer geïnteresseerd in (het duiden en verhelpen van) mijn gebreken.

Werkwijze: De coach heeft het manuscript (ruim 86.000 woorden) zeer grondig gelezen en geanalyseerd. Daarna heeft ze me in persoonlijke sessies op een coachende wijze laten zien in welke opzichten het manuscript stuwkracht mist, waardoor het niet voldoet aan de verwachtingen van de lezer. Ze heeft het manuscript na de gesprekken aan mij terugbezorgd met aantekeningen die betrekking hebben tot de besproken aandachtspunten, als referentie naast de aantekeningen die ik zelf tijdens de sessies heb gemaakt.

Door middel van voorbeelden heeft ze me duidelijk kunnen maken dat, hoewel het een intrigerend en bijzonder verhaal is, er aantal belangrijke tekortkomingen in de tekst zit die afdoen aan de kracht ervan. Verder hebben we besproken hoe dit verholpen zou kunnen worden en waar ik informatie kan vinden die voor inspiratie en kennis kunnen zorgen om de onderbelichte aspecten aan te pakken.

De kernpunten waren:

Het **taalgebruik** past lang niet altijd bij het verhaal, ook in hoe de personages met elkaar communiceren (met suggesties hoe het dan wél zou moeten voor de geloofwaardigheid).

Er zit met name in de eerste helft te veel **tell**: informatievoorziening die afbreuk doet aan de sfeer en de emotie, van informatie die óf op een andere manier gebracht kan worden, óf

overbodig is. De denkende, construerende eenentwintigste-eeuwse auteur is té aanwezig in de tekst, die over een pre-Sumerische samenleving gaat en een beeld van een veel meer animistische en symbolische denkwereld zou moeten scheppen.

We hebben besproken hoe de **personages** en hun drijfveren helderder contouren kunnen krijgen door bepaalde elementen en episodes uit te vergroten.

Voorts is de verhouding *plant* en *pay-off* in het manuscript niet in balans. Bepaalde beloftes worden niet ingelost, andere uitkomsten worden niet aangekondigd en komen daardoor uit de lucht vallen. In het verlengde hiervan hebben we bekeken hoe het verhaal ‘rond’ gemaakt kan worden en hoe het begin en het einde beter op elkaar afgestemd.

Al met al heeft de coaching een stuk meer aan ideeën en inzichten opgeleverd, die ik ga implementeren in het manuscript en die ik ook in de toekomst kan gebruiken bij mijn schrijfwerk. De coach voelde uitstekend aan waar ik met het verhaal naartoe wilde, daardoor konden we direct aan de slag met ideeën en instrumenten die ervoor zullen zorgen dat ik dat effectiever aan de lezer over kan brengen in de eindversie van het manuscript.

Inmiddels ben ik druk bezig met aanvullend onderzoek en herschrijven.

Jacqueline Zirkzee

Leiden 2018